

Î N C H E I E R E

29 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii - Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Biroul Vamal Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată "RIKIPAL" împotriva Serviciului Vamal și Biroului Vamal Chișinău cu privire la repunerea în termen a cererii prealabile și contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016

c o n s t a t ă :

La 23 aprilie 2015 SRL "RIKIPAL" a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal și Biroului Vamal Chișinău cu privire la repunerea în termen a cererii prealabile și contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 07 februarie 2015 și 16 februarie 2015, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 23/0913 din 23 septembrie 2013, în baza declarațiilor vamale din 07 februarie 2015 și 16 februarie 2015, a importat din Federația Rusă pe teritoriul Republicii Moldova marfă din masă lemnoasă.

Susține că, a declarat marfa în termen și a prezentat organului vamal toate actele necesare pentru confirmarea corectitudinii determinării valorii mărfii în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit, însă organul vamal a stabilit valoarea în vamă a mărfii prin intermediul metodei de rezervă (metoda nr. 6).

Invocă faptul că, la 23 februarie 2015 a adresat organului vamal cerere prealabilă prin care a exprimat dezacordul cu determinarea costului mărfii în mărime de 150 euro/m² conform tipizatei DVV-2, metoda 6 de evaluare, iar prin răspunsul din 24 martie 2015 Serviciul Vamal a respins cererea prealabilă împotriva actului de inspecție din 07 februarie 2015 ca fiind tardivă, iar în privința actului de inspecție din 16 februarie 2015 ca neîntemeiată.

Solicită anularea actelor de inspecție din 07 februarie 2015 și 16 februarie 2015 cu modificarea valorii în vamă a mărfurilor importate, întocmirea unei noi declarații vamale conform tipizatei DVV-1, metoda 1 de evaluare în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit, recalcularea valorii taxei vamale calculate și rambursarea diferenței calculate nejustificat în sumă de 3350,63 de lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 04 decembrie 2015 s-a respins

ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată "RIKIPAL" împotriva Serviciului Vamal și Biroului Vamal Chișinău cu privire la repunerea în termen a cererii prealabile de contestare a actului de inspecție din 07 februarie 2015, anularea actelor de inspecție din 07 februarie 2015 și 16 februarie 2015, modificării valorii mărfii importate cu întocmirea unei noi declarații vamale, recalcularea valorii taxei vamale cu rambursarea în beneficiul reclamantului a diferenței calculate, repararea prejudiciului moral și material.

Prima instanță a stabilit că, dezacordul asupra actului de inspecție din 07 februarie 2015 nu a fost înaintat Serviciului Vamal în decursul a 10 zile de la data depunerii declarației vamale și nu a solicitat repunerea în termen a cererii prealabile, prin urmare a fost omis termenul prevăzut în acest sens de lege.

De asemenea, s-a reținut că, aplicarea metodei 6 de evaluare a valorii în vamă a mărfurilor a fost precedată de parcurgerea în mod consecutiv a celorlalte metode de evaluare, fapt ce a fost dictat de insuficiența actelor prezentate de SRL "RIKIPAL" pentru stabilirea prețului real al bunurilor importate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016 s-a admis apelul declarat de SRL "RIKIPAL", s-a casat hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 04 decembrie 2015 și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a admis parțial acțiunea, s-au recunoscut ca fiind ilegale actele de inspecție emise de Biroul Vamal Chișinău nr. I5458 din 07 februarie 2015 și nr. I6958 din 16 februarie 2015, s-a dispus rambursarea diferenței calculate nejustificat pentru marfa importată de SRL "RIKIPAL" la 07 februarie 2015 în mărime de 4131,76 de lei și la 16 februarie 2015 în sumă de 3350,63 de lei, în total – 7482,39 de lei. În rest pretențiile cu privire la încasarea prejudiciului material și moral s-au respins ca fiind neîntemeiate.

Instanța de apel a conchis că, organul vamal a stabilit în mod eronat faptul că documentele prezentate de SRL "RIKIPAL" nu a furnizat informația necesară pentru confirmarea prețului tranzacției, or pentru aplicarea metodei de determinare în vamă a mărfii prin metoda nr. 6 (metoda de rezervă) urmează a fi întrunite o serie de condiții prevăzute de lege: metodele trebuie aplicate consecutiv, imposibilitatea determinării valorii în vamă a mărfurilor prin metodele de evaluare precedente.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016 s-a admis cererea SRL "RIKIPAL" cu privire la emiterea unei decizii suplimentare și s-a încasat din contul Biroului Vamal Chișinău în beneficiul SRL "RIKIPAL" cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4000 de lei.

La 07 iunie 2016 Biroul Vamal Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că, raționamentele instanței de apel sunt neîntemeiate or, intimatul nu a prezentat toate actele obligatorii în prezența cărora ar putea fi aplicată metoda de determinare a valorii în vamă a mărfurilor conform tranzacției încheiate, prin urmare organul vamal a procedat conform legislației în vigoare.

Susține că, metodele precedente celei aplicate în speță (metoda 6) de determinare a valorii în vamă a mărfurilor nu puteau fi aplicate în speță, iar instanța de apel a apreciat unilateral probele.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul declarat în termen în contextul verificării datei comunicării deciziei instanței de apel către recurent – 04 mai 2016 cu data exercitării recursului – 07 iunie 2016.

Argumentele invocate în recurs precum că, intimatul nu a prezentat toate actele obligatorii în prezența cărora ar putea fi aplicată metoda de determinare a valorii în vamă a mărfurilor conform tranzacției încheiate nu pot fi reținute deoarece s-a constatat că

organului vamal i-au fost prezentate informațiile și actele necesare și suficiente pentru aplicarea metodei I de stabilire a valorii în vamă a mărfurilor importate sau respectiv potrivit metodei II - în baza valorii tranzacției cu marfă identică.

Nu pot fi reținute nici alegațiile recurentului precum că, metodele precedente celei aplicate în speță (metoda 6) de determinare a valorii în vamă a mărfurilor nu puteau fi aplicate în speță, iar instanța de apel a apreciat unilateral probele or, organul vamal nu a motivat conduita sa în aplicarea metodei 6 de stabilire a valorii în vamă a mărfurilor în condițiile în care anterior intimatul a importat mărfuri de același gen pe teritoriul Republicii Moldova, fiind aplicată metoda I de determinare a valorii în vamă a mărfurilor. Totodată, aprecierea unilaterală a probelor poartă un caracter declarativ și nu constituie temei de declarare a recursului.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Biroul Vamal Chișinău, ca fiind inadmisibil în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Biroul Vamal Chișinău se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan